

Ordet og kirken

Den Evangelisk Lutherske Frikirkes skrift- og kirkesyn

Følgende uttalelser om skrift- og kirkesynet ble vedtatt av Den Evangelisk Lutherske Frikirkes Synode, henholdsvis i 1967 og 1968, med redaksjonelle endringer godkjent av Synodestyret 18. november 1991:

Om vårt skriftsyn

Den Evangelisk Lutherske Frikirke ser med glede på de bevegelser som med styrke hevder Skriftens enhet i lære og dens autoritet for tro, lære og liv, og vi ønsker av fullt hjerte å støtte disse bevegelser. Slike bekjennelsesfronter er dannet i Tyskland, Danmark og Sverige. Vi tenker også med glede på uttalelsene fra Prestelaget for Bibel og Bekjennelse om skriftsynet og på det som har kommet fra luthersk organisasjonshold, særlig i forbindelse med legmannsmøtet i Bergen høsten 1965 om Skriftens autoritet.

Vårt forhold til Skriften er uttrykt to steder i våre håndbøker. I forbindelse med Frikirkens forfatning er under avsnittet "Bekjennelse" uttalt følgende:

"Den Evangelisk Lutherske Frikirke tror, lærer og bekjenner: De profetiske og apostoliske skrifter i Det gamle og Det nye testamente (Bibelen) er Guds ord, og dette Guds ord er den eneste regel og rettesnor for tro, lære og liv.

Den evangelisk lutherske bekjennelse, slik den er uttrykt i den apostoliske, den nikenske og athanasianske trosbekjennelse samt i den augsburgske konfesjon og Luthers lille katekisme, er grunnet i og i samsvar med Guds ord."

Videre er der ved Frikirkens ordinasjon av eldste og forkynnere to spørsmål som ordinanden må besvare positivt, nemlig:

1. "Tror du at Det gamle og Det nye testamentes skrifter er Guds ord og at dette Guds ord er eneste regel og rettesnor for tro, lære og liv?"
2. Og i tredje spørsmål lover ordinanden å "forkynne Guds ord rent og forvalte de hellige sakramenter i overensstemmelse med Herrens innstiftelse".

Både Frikirkens forfatning og kirkens ordinerte tjenere har etter dette en klar forpliktelse på Guds ord og vår kirkes bekjennelse.

Det tas her for gitt at Guds åpenbaringsord slik det er overlevert i Skriften, er gitt en gang for alle som en realitet. Vi hevder derfor med glede og fri-

modighet at Skriften som autoritativ profetisk og apostolisk forkynnelse er den eneste, men også tilstrekkelige kilde for all kristen forkynnelse og tro. Vi hevder at hele det bibelske budskap må forkynnes uten tillegg eller fratrekk, for at ikke troen skal få en mindre eller en annen Kristus å fortrøste seg til enn Skriftens. Vi vil derfor fastholde at Guds ord gjelder som ubetinget norm og kritisk rettesnor for vår forkynnelse om tro, lære og liv.

Vi hevder også at en kirke ved å formulere en lærebekjennelse derved forutsetter og bekjenner en faktisk læremessig enhet i Skriften. Både Det nye testamentes frelsesbudskap og den profetiske og apostoliske lære og undervisning er forpliktende for kirken også i dag. Vi godtar ikke et utvortes lovisk syn på Skriften som ikke skiller mellom lov og evangelium eller pålegger menneskene forskrifter som strider mot evangeliets frihet.

Dette vil også si at vi erkjenner nødvendigheten av et vitenskapelig forskningsarbeid med bibeltekstene. Men bare den som har tillit til Det gamle og Det nye testamentes om Guds inspirerte og åpenbarte ord, godtar den kristne kirkes bekjennelse og står i levende forbindelse med kirkens liv, er i stand til å forstå Skriftens ord og budskap og den åpenbaringsvirkelighet som Skriften taler om.

Som Jesus Kristus er sann Gud og sant menneske, er også Skriften både guddommelig og menneskelig. At Gud bruker skrøpelige mennesker til redskaper, svekker ikke Bibelens troverdighet, for de hellige Guds menn talte drevet av Den Hellige Ånd. Men Bibelens ord må bli rett oppfattet; dens siktepunkt er å gjøre vis til frelse ved troen på Jesus Kristus.

Om vårt kirkesyn

Gud selv har ved Den Hellige Ånd kalt og utvalgt seg et folk i denne verden. Det er Den Hellige Ånd som forener kirken med Kristus som kirkens hode, og kirken står fram i verden som en hellig, allmenn og apostolisk kirke. Den er de troendes forsamling hvor evangeliet forkynnes rent og sakramentene forvaltes rett.

Kirkens oppgave er å forkynne evangeliet for alle folkeslag, og idet den ser alle mennesker som søsken, gjør den som Kristi legeme hans gjerning i verden; Trøster de sorgfulle, lindrer smerte, stiller sult, river ned kunstige skiller mellom mennesker og oppsøker syndere med evangeliets nådetilsagn.

Innenfor denne hellige, allmenne kirke, som er delt i de mange ulike kirkesamfunn og konfesjoner, ser også Den Evangelisk Lutherske Frikirke seg som en del.

Vi regner oss som tilhørende den lutherske bekjennelseskirke, for vi tror og bekjenner at den evangelisk- lutherske kirkes bekjennesskrifter er grunnet på og i samsvar med Guds ord. Den Evangelisk Lutherske Frikirke ser sitt økumeniske ansvar best ivaretatt nettopp når den står fram som en

luthersk bekjennelseskirke, og vi ønsker av hele vårt hjerte å stå sammen med alle som i troskap mot Skrift og bekjennelse står på sannhetens grunn.

Når vi likevel finner det rett og nødvendig å stå fram som et eget kirkesamfunn, er det fordi vi ser denne frie og selvstendige kirkelige stilling som et vilkår for å kunne virkeliggjøre den bibel- og bekjennelsestroskap vi i vår samvittighet er forpliktet til.

Skriften - og med Skriften bekjennelsen - viser oss klare, grunnleggende og forpliktende prinsipper for kirkens liv og orden. Disse prinsipper utgjør en del av den sannhetens grunn vi som kirke bygger på, og kan derfor ikke skilles fra de øvrige lærespørsmål.

Ordninger i kirken som bryter med disse prinsipper, krenker kirkens vesen og hindrer dens livsfunksjoner. Omvendt kan også mangel på ordninger krenke kirkens vesen.

Den Evangelisk Lutherske Frikirkes ordninger gjør ikke krav på å være bibelske i den betydning at de i enhver detalj er foreskrevet i Bibelen. Men vi kan likevel ikke gå med på at ethvert spørsmål om kirkens ordening kan anses som et adiaforon.

Vi anser følgende prinsipper som vesentlige:

1. Etter sitt vesen er kirken samfunnet av de hellige og i sannhet troende (Augustana VIII).

Dette bibelske og bekjennelsesmessige prinsipp må få den konsekvens for kirkeordningen at dåp og bekjennelse av personlig tro på Jesus Kristus må være betingelser for det fulle medlemskap i kirken. Med bekjennelsen erkjenner vi at hyklere kan komme inn i menigheten, så sant hykleriet ikke er åpenbart for mennesker. Våre menigheter gjør derfor ikke krav på å være rene menigheter.

2. Kirkens eksistens er betinget av at evangeliet læres rent og sakramentene forvaltes rett (Augustana VII).

Der ett eller flere av disse nådemidler forsømmes eller tilsidesettes, eller der nådemidlene omgås ansvarsløst og vilkårlig så de brukes i strid med sin innstiftelse, opphører kirken å fungere som rett kirke.

Ansvaret for nådemiddelforvaltningen er pålagt kirken som helhet. En rett orden forutsetter at menn som kirken selv har kalt og innviet som hyrder og lærere for menigheten, har hånd om denne tjeneste. Skal kirken og dens tjenere rett skjøtte hyrdeoppgaven, må de vise en omsorg for sjelene som også omfatter tuktt over synd og villfarelse i lære og liv.

3. Både stat og kirke er ordninger villet og innsatt av Gud. Men den kirkelige og den borgerlige myndighet må ikke blandes sammen (Augustana XXVIII).

Kirken skal ikke gripe inn på den borgerlige øvrighets område, men den må kreve frihet for seg selv til å hevde sin bekjennelse og vedta kirkelige

lover, kalle sine tjenere og utøve sin myndighet i forkynnelse, sjelesorg og kirketukt. Den må også ha frihet til, ut fra Guds bud, å tale folk og øvrighet til rette i aktuelle forhold for eksempel i det moralske, økonomiske, sosiale eller politiske liv.

III

Under våre kirkelige forhold ser vi en frikirkeordning som det eneste alternativ som kan virkeliggjøre disse prinsipper.

Ingen ytre ordning kan by noen garanti for at kirken fungerer som rett kirke. Men en frikirkeordning etter de prinsipper som her er hevdet (I-II), gir en mulighet for kirken til å realisere sin egenart og utføre sitt gudgitte oppdrag som ingen annen kirkeform.

IV

For på beste måte å ivareta disse prinsipper og dette oppdrag, har Den Evangelisk Lutherske Frikirke valgt å ordne sin forfatning etter presbyteriansk mønster. Men vi understreker at dette mønster er tilpasset og må praktiseres i samsvar med den lutherske bekjennelse.

Den presbyterianske ordning innebærer en viss differensiering mellom lærende og styrende eldste*, men dette skille er ikke gjennomført så strengt hos oss som i de reformerte kirker.

De praktiske konsekvenser av vår presbyterianske forfatning består vesentlig i at styre og ledelse i menighet og kirke i stor utstrekning er overlatt til våre kalte og innviede eldste, samt at våre menigheter ikke kan stå fram som selvstyrte enheter, men som et kirkesamfunn der enkeltmenighetene er forpliktet av en felles ledelse gjennom presbyterium og synode.

De lokale menigheter er dog de grunnleggende enheter og har med sine eldsteråd ansvar for kirkens daglige liv i gudstjeneste og diakoni.

*Distinksjonen ble tatt ut av forfatningen av Synoden i 1991.

V

Menighetens liv i gudstjeneste og diakoni skal normalt bestå i et samspill mellom den ordnede tjeneste med ord og sakrament og de frie nådegavers virke.